

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło odwołanie Pani G. J. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 29 kwietnia 2020r sygn. akt. R.D.63 /18 o umorzeniu dochodzenia w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego A. Ś. przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym ustalił następujący stan faktyczny:

Zarzucał radcy prawnemu przewinienia polegały zdaniem skarżącej na niedochowaniu należytej staranności oraz nie kierowania się dobrem klienta w postępowaniu przed Sądem Rejonowym (...) w sprawie o sygn. akt I C (...), na niestawiennictwie na rozprawie w dniu 9 lutego 2015 r. a także na nie ustaleniu przed przystąpieniem do świadczenia pomocy prawnej wysokości wynagrodzenia i żądaniu niewspółmiernie wysokiego honorarium za w tym niezgodnego z umową żądania zwrotu kosztów za dojazd na rozprawę.

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2020r sygn. akt. R.D.63 /18 umorzył dochodzenie w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego A. Ś. przewinienia dyscyplinarnego. W uzasadnieniu szczegółowo wskazał, co i jakie konkretnie dowody i okoliczności uniemożliwiają przyjęcie, aby radca prawny dopuścił się w jakimkolwiek zakresie przewinienia dyscyplinarnego, bo objęte zakresem dochodzenia czynny pełnomocnika nie zawierały znamion czynu zabronionego.

Rozpoznając odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Stosownie do art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 75), sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia.

Zakresem zaskarżenia objęty został zarzut pominięcia milczeniem przez Rzecznika Dyscyplinarnego „kluczowych kwestii” w sprawie, przy czym z treści odwołania wynika, że miałyby to dotyczyć braku właściwej oceny niestawiennictwa pełnomocnika na rozprawie, które spowodowało wystąpienie przez Panią G. J. o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu i w konsekwencji, wobec bezzasadności wniosku, nałożenie na nią grzywny. Nadto zarzutem odwołania objęte było złożenie przez radcę prawnego przeciwko Pani G. J. o zasądzenie części kosztów zastępstwa prawnego, mimo całkowitego uregulowania tej należności i w rezultacie, wobec ich zasądzenia, egzekucja należności wynikających z wyroku. Zarzuty odwołania są więc powieleniem zarzutów zgłoszonych w skardze i rozpoznanych przez Rzecznika Dyscyplinarnego, szczegółowo opisanych i uzasadnionych w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia.

Wbrew zarzutom odwołania, postanowienie odmawiające wszczęcia dochodzenia

było zasadne. Rzecznik Dyscyplinarny w oparciu o materiał dowodowy szczegółowo przytoczony na str. 5-6 uzasadnienia dokonał prawidłowych ustaleń oraz słusznych konstatacji, które Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni podziela.

Wbrew bowiem twierdzeniom odwołania, zarówno wysokość wynagrodzenia, termin jego zapłaty oraz sposób i zakres reprezentowania M. na gruncie postępowania sądowego zostały ustalone przed przystąpieniem przez radcę prawnego A. Ś. do podejmowania czynności procesowych w sprawie. Świadczy o tym umowa zlecenia z 26.01.2015r. określająca wynagrodzenie na kwotę 3.690,-zł (3.000,- zł + VAT) płatne do 13.02.2015r. z ujętym zastrzeżeniem, że wynagrodzenie to nie obejmuje kosztów dojazdu i stawiennictwa na kolejnych terminach rozpraw, bowiem w tym zakresie zostało przyjęte, że zleceniobiorcy przysługiwać będzie za tę czynność dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 307 zł brutto (250,-zł + VAT) a także zwrot kosztów przejazdu ustalony według tzw. „kilometrówki”. Takie ustalenie wynagrodzenia potwierdza też złożone przez skarżącą pełnomocnictwo procesowe z dnia 26.01.2015r. i ujęty w nim zapis dotyczący kosztów dojazdu.

Trafność ustalenia Rzecznika Dyscyplinarnego, że w celu ograniczenia kosztów świadczenia pomocy prawnej doszło między radcą prawnym i Panią G. J. do ustalenia, że pełnomocnik nie będzie jej reprezentował na kolejnych rozprawach a jego rola ograniczy się do formułowania i składania w imieniu M. pism procesowych ewentualnie przygotowywania projektów tych pism w celu osobistego wniesienia do sądu znajduje potwierdzenie w przedłożonych do materiału dowodowego pismach a także w ich treści i użytych tam sformułowaniach.

Nie zasługuje również na uwzględnienie postawienie radyce prawnemu zarzutu dotyczącego złożenie przez radcę prawnego przeciwko Pani G. J. o zasądzenie części kosztów zastępstwa prawnego, mimo całkowitego uregulowania tej należności i w rezultacie egzekucja należności wynikających z wyroku. Jak słusznie wykazano w zaskarżonym postanowieniu, przewidziane umową wynagrodzenie w kwocie 3.690,-zł (3.000 + VAT), które miało być zapłacone do dnia 13.02.2015r., zostało przez Panią G. J. uregulowane jedynie częściowo, bo przez zapłatę kwoty 1,000,-zł w dniu 26 marca 2015r, zatem radca prawny, wobec braku zapłaty pozostałej części wynagrodzenia miał pełne prawo do wystąpienia na drogę sądową o zapłatę reszty należności a po uzyskaniu tytułu wykonawczego - co miało miejsce 19 grudnia 2016r - do wystąpienia o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Wobec nie stwierdzenia czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienia dyscyplinarne, zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego było prawidłowe, zatem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał je w mocy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 426 k.p.k. i art. 74¹ ustawy o radcach prawnych (j.t.Dz.U. z 2020r. poz.75).

Niniejsze postanowienie jest prawomocne bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego, stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych na niniejsze postanowienie żaden środek odwoławczy nie przysługuje.

O kosztach postępowania zażaleniowego (...) orzekł na podstawie art. 70⁶ ust.2 i 3 ustawy o radcach prawnych.